գ. անն, ուլն ու մն. քին
 Ի կանաչ գաշտին
 Եւ խաչինք կայտուին
 Խոււմբ խոււմբ ի հովտին:
 Գու տաս և բլրոց
 Ծաղիկս ի ծածկոց.
 Ըզնոյն և ծառոց
 Եւ տերև սնկոց,
 Քե արդ և մանկունք
 Հրճուի՛ն զելթ զուայթուն
 Ի բրու. Ի գարնան
 Ընդ ճեռոն յարութեան:

ՔԱՐՈՅԱԿԱՆ

Օ Ր Ա Կ Ր Ա Լ Ա Ի Ր Ք

Կոստանդնուպոլսոյ ազգային Օրագիրք վերջապէս հրատարակեցին ի ցաւ սրտի բոլոր Հայազգիս տարածած մահ վտանախալ Ըղթուն Գլխոր էֆէնտիի. որոյ հիւանդութեան համար ի Փալիզ երեք ամիսէ հետէ կ'գրէին. որ ճէրութեան պաշտօններու մէջ իր սխատասիրութեամբն ու բանիրուն հանձարութիւն ստիճան առ աստիճան բարձրանալով իւր ի Փալիզ եղած միջոցին ևս Տաճկաց տէրութեան հասարակոց շինուածոց պաշտօնէր եղաւ. որով ինչպէս Մասիս շարժագիրք կ'գրէ, առաջին անգամ քրիստոնեայ ազգերէն Բ. Գրան նախարարաց կարգը անցնելու պատիւն ունեցաւ:

Մեծագոյն հարուած է ալդարև ազգութեան մամնոյն: Երբ նորա իմաստուն, բանիրուն և հանձարաւոր անդամներէն մէկը կպակսի տարածած մահուամբ:

— Ահ սպասիտի բարոյական հարուած եղաւ մեր Ազգութեան մարմնոյն Վ. Գ. Ըղթուն էֆէնտիի մահը: որ իւր ազատամիտ գողափարնն լուրջ Տաճկաստանի մեր Ազգայնոց մեծապէս յառաջադիմութեան յոյս կտար արքունի պաշտօնակատարութեանց հետ Կ. Պոլսոյ սզգիս կենդրոնական վարութեանց մէջ ևս զանազան պաշտօնավարութեամբը:

Ճաւակից կլինինք Արարատայ միջոցաւ Տաճկաստա-

նի մեր սիրելի ազգայնոց. և մեր հոգևոր ուխտին մաղթանքը ի հեռուստ աստի խստնելով հենգուցելոյն յուղարկաւորաց ազգային բաղմութեան ձայնի հետ կենդանք յատուծոյ հանդիստ և երկնից արքայութիւն վառն հոգւոյ Վ. Գ. էֆէնտիին և նորա վշտակիր ընտանեաց ու բաւեկամացը մխթարութիւն ի Հոգւոյն սրբոյ, որ սիրտին է ամենայն սգաւորաց և կողաչմբ ի նմանէ որ պարգևէ սզգերնուս միշտ այնպիսի հանձարաւոր գլուխներ, որոց կարառութիւն շատ ունի:

Ա Ռ Ա Ծ Ք *).

Եր զերկիւղածն սիւէ, տերտ արձան կանգնէ տա Աստուծ, և անհաշտ թշնամութիւն առ սասանայ, Զսէր և զերկիւղ ինութիւն արա քեզ խաբէութեամբ չաչխաստիս:

Զորացիր չարարանօքն քրիստոսի, և համբելեա վասըննորս, զի վայելեցես յանանց բարութիւնան: Եր աստ զմարմն զարմանէ, ի յաւիտենական հանգիստն ոչ մտանէ:

Հնազանդեա սիրով և աղթեա յուսով. աշխատեա հաւատով. պայծառացր յերկնային հարանիսն: Զոր ինչ Աստուած քեզ շնորհս տայ, ի պետս Սըրբոյն սպասուորեա, զի շնորհք առատացնի, և դու փառուորեսցիս:

Կրնաւոր մարմնասէր՝ խողի նման է, ի ծովացեալ մեղոցն հեղձնու:

Արտատոք լուացումն է մեղաց. և յոգւոց հանելն ապախարութիւն. ապա որ զամենայն ժամանակս կրօնաւորական կարգք անցուցանէ ի սուգ և ի տրամութիւն, նա զարպիսի երանութեան զփառան ժառանգեսցէ:

Եր զեղբայրն տեսանէ, և տրտում կայ յողթեալ է ի կեղծաւորութենէ:

*) Ազնի կ'կողպացւոյ Առաններէն կստնունք: Վ. Գ. Ըղթուն խալիֆ ամենայն կրօնաւորաց, ասացեալ ի նմանէ:

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՐԲՈՅ ԷՋՄԻԱԾՆԻ